

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 45. Ait Iesus. Amen dico vobis, quia vnus ex vobis tradet me. v. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

ciuilis finis est. dum ergo vespere venit, finem diei illi, qui fuit Iudæorum proprius, imponere aduenit, Christianis suis nouam facturum diem: à vespere enim incipiebat solemnitas paschæ, & aliorum festorum apud Iudæos: dein occupatus fuerat toto die in instruendis discipulis, vnde lassus ad refectio- nem venit vesperi, nec solus, sed cum duodecim, vt & illi reficerentur, qui toto die eum audiendo lassati, fuissent, viderentque ritus agni veri celebrandi, cum iam presbyteri & Episcopus noui testamenti essent creandi, per institutionem venerabilis Sacramenti corporis & sanguinis sui in remissionem peccatorum.

Domine, vespere sæpe pro dolor in nimis sæpe est in meo horizonte, idcirco in luce ambulem, *verba enim tua lux & vitæ sunt, & ipse splendor es patris æterni.* O lux indeficiens me circumcinge omnibus diebus vitæ meæ vt in te permaneam.

§. 44. *Et discumbentibus eis & manducantibus. v. 18.*

Anima mea recordare quibus discumbentibus & quibus manducantibus? Vtique Domino cum seruis, magistro cum discipulis, patre cum filiis, pastore cum ouibus, agno patientissimo cum agnis mansuetis, nisi quod vnus rapax lupus Iudas, Iscariotes sese immiscuerit eorum numero sancto.

O bone Iesu non tibi satis fuit passum fuisse tecum morari crudelem illam bestiam, vt velis etiam tecum sedere in mensa, & saturare pane verbi tui, & cibo cœlesti. O me beatum si licuisset huic cœnz adesse, in ea seruire saluatori, colligere fragmenta quæ cadebant de mensa & manu domini, intueri & contemplari faciem eius, cuius pulchritudinem sol & luna mirantur, & Angeli aspiciere desiderant, eius verba audire melle suauiora: sed, ô pie Iesu Domine, parasti etiam mihi mensam eandem, aduersus eos qui tribulant me, pro qua tibi immortalis ago gratias petens saturari ex ea.

§. 45. *Ait Iesus. Amen dico vobis, quia vnus ex vobis tradet me. v. 18.*

De mecum scilicet discumbentibus & manducantibus in eadem mensa vnus certus, sciebat namque pessimas Iudæ cogitationes, sciebat mercatum & pretium Iudæ, sciebat oblationem factam & condictum triginta denariorum à principibus Iudæorum. Hinc ad eius intendens conuersionem, adhuc monere eum non desistit, quo se contineret, idque non sui periculi gratia, sed amore salutis Iudæ, ne in æternum periret: tantus amor & cura est Christi semper de nostra salute, ne pereamus, sed ut vitam

secum habeamus æternam, tantum abest, ut is nos, uti Calviniani, Calviniani sequaces blasphemant, homines ordinet ad damnationem pereat vocata ista pessima de mundo sed mirandum, cum Christus sciret Iudam proditorem, quare tunc passus est eum in consortio suo? Respondet S. Augustinus quod hoc fecit duplici de causa, primo ut implerentur scripturæ; oportebat enim eum mori pro redemptione generis humani, & ideo secundum debitum iustitiæ habuit sustinere eum per quem sua mors erat procuranda: *nonne sic oportuit pati Christum* (ait idem, Christus ad duos discipulos euntes in Emaus) *& ita intrare in gloriam suam?* Altera causa, cur ipsum sustinuerit, ut videlicet daret nobis exemplum, ut neminem à consortio & Communione Ecclesiæ repellamus, nisi sit publice infamatus seu deauctus suomet facto vel denuntiatione.

O Mitissime Iesu tu sciebas pessimas Iudæ cogitationes, & tamen eum de his palam non corripuisti, cum adhuc laterent: sed quæ in publico erant hæc suaviter monuisti: da gratiam ut etiam sic cum proximo agam, si forte male agat vel me offendat omnem illi misericordiam ut conuerteretur, exhibere studeam.

§. 46. *At illi ceperunt contristari. v. 19.*

Quis bonus non contristaretur audiens à propheta, à Messia, à Domino quod vnus, qui secum est in mensa, secum manducat & bibit, nutritur paternè, educatur exemplariter, imò seruus dominum vellet tradere: quis bonus ad sermonem illum (vnus, vestrum me tradet) non redibit ad cor examinando idem: an fors similis cogitatio illi vnquam venerit in mentem: an quid vel iocose simile locutus sit, vnde Dominus argumentum sumere potuisset, tale quid suspicandi & in mensa prosequendi; aut saltem velle Dominum probare, quid ad adeo crudele peccatum respondere singuli velint? Fateor ergo quod veram & iustam habent discipuli causam sui contristandi, quod inter ipsos duodecim inueniatur proditor, qui nec dominum curet, nec Deum, nec conscientiam; sui que oblitus vellet tantum factum perpetrare, fidem datam frangere, sine Deo, sine fide viuere, cum periculo æternæ damnationis mori.

O Pietas discipulorum! O bona tristitia! O iniquitas Iudæ! O pertinacia! O ingratitude: maior certe quam Iudæorum. Tu, qui electus eras, ut quandoque sederes super vnâ sedium duodecim indicans duodecim tribus Israel, nunc te disponis ut per confratres tuos reus iudicaris: es iniquitate ad iniquitatem transvolans nec conuertere desiderans. Bene igitur Væ, Væ, Væ tibi & millies Væ ingeminavit Tibi saluator, eo quod saluator